

Bladser. Jeg skal nu sætte dette Ændringsforslag under Forhandling.

Unsgaard: Det ærede Thing vil see, at dette lille Forslag aldeles ikke gjør nogen Forandring i Sagens Realitet, men nærmest er en blot Redactionsforandring, foranlediget ved den høitærede Justitsministers Øtringer under den foregaaende Behandling.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

Forslag af Unsgaard, Moltke, Larsen, Jes sen og Madvig:

ad § 3.

Alt foran Ordet „Politieplacat“ tilføies Ordene:

„Kongelig Resolution af 11te December 1816, bekendtgjort ved“
eenstemmigt vedtoges med 38 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter sætte Loven i dens Heelhed under Forhandling.

Flensborg: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det havde været min Hensigt at søge at forene nogle andre Medlemmer af Thinget med mig til at stille et Ændringsforslag til denne Behandling, som i det Væsentlige skulde gaae ud paa det Samme som det til den foregaaende Behandling stillede subsidiaire Ændringsforslag med nogle enkelte Forandringer, som jeg tillod mig at antyde ved Sagens foregaaende Behandling. Da det imidlertid ved Afstemningen over det nævnte Forslag viste sig, at det kun havde fundet en meget ringe Sympathie i Thinget, da det blev forfattet med en betydelig Majoritet, troede jeg ikke, det kunde nytte at kalde det frem igjen, om end i en noget forandret Skikkelse. Jeg ansaae det derhos for mindre rigtig at bevirke, at Liden blev spildt med en Discussion om et Ændringsforslag, der havde Præsumption for at ville falde, saameget mere, som Sagen er af en temmelig underordnet Bigtighed. Jeg har derfor opgivet dette For-

sæt, og der er saaledes intet Ændringsforslag fremkommet. Da Sagen nu staaer saaledes, skal jeg stemme for Lovudkastet, da jeg troer, at det dog er bedre, at der kommer Noget i den antydede Retning, end at det bliver aldeles, som det er.

Bjerring: Naar jeg ikke sely har stillet noget Ændringsforslag til denne Behandling, er det væsentligt af den Grund, at jeg troer, at man ialmindelighed ikke let til en Sags 3die Behandling skal stille Ændringsforslag, som angaae Realiteten; ialmindelighed troer jeg, at man til 3die Behandling kun skal stille saadanne Ændringsforslag, der gaae ud paa Redactionsforandringer. Der kan jo vel gives Undtagelser, f. Ex. naar der er fremkommet nye Oplysninger, men Reglen bør vistnok være den nævnte. Grunden er derimod ingenlunde den, at jeg ved de stedsfundne Forhandlinger skulde have forandret min Ansæelse om Lovens Indhold. Det forekommer mig tværtimod, at ved 2den Behandling er Diemedet for Loven blevet indhyllet i end større Dunkelhed end fra først. I Motiverne staaer der udtrykkeligt, at Indskrænkning af Hundeaantallet skal være et Middel til at opnaae det Diemed, at formindske de Ulemper, som Hundene forarsage paa Gaderne; men det, som efter Udcastet var et blot Middel, har for Mange været det egentlige Diemed. Man har gjort det til et Diemed, som i og for sig burdesøges opnaaet, uden at man har taget Hensyn til, hvad det var for et Slags Hunde, hvis Antal man indskrænkede. Andre have stemt for Loven, fordi de troede, at man derved opnaaede et Gode i hygieinisk Henseende; men det forekommer mig, at man kun vil opnaae et ringe Gode i Sammenligning med hvad man kunde ønske at opnaae. Andre have endelig gjort det af statsøkonomiske Grunde; men det forekommer mig ligeledes, at man kun vil opnaae Lidet, idet man indskrænker Forslaget til Hundene i Kjøbenhavn. Jeg kan ikke beqvemme mig til at stemme for Lovudkastet, saaledes som det foreligger. Jeg skulde med Beredvillighed have stemt for en saadan Lov, som blev foreslaaet af Stadsphysicus og det veterinaire Sundhedsraad, som Indenrigsministeriet ogsaa viste Tilbøielighed